

Jaroslav Hušek

Pan Jaroslav Hušek se narodil 24. února 1920 v Máslojedech. Byl z jedenácti dětí, ale dospělosti se jich dožilo jen deset. Pan Hušek se vyučil kovářem. Podle něj je to krásné povolání hlavně proto, že ze starého rozbitého se dá udělat něco nového, krásného a plně funkčního. Toto řemeslo se projevilo i ve 2. světové válce, kdy pan Hušek vyráběl v menší sabotážní skupině jehlany na propichování kol u aut.

Naštěstí na ně nikdy nikdo nepřišel. Po 2. sv. válce vstoupil pan Hušek v roce 1945 do strany, ale o osmnáct let později z ní zase vystoupil, protože na závodní schůzi si, jak doslova říká "pustil pusu na špacír" a "začal richtovat pány z Prahy, co tam byli". Potom to mělo dohru na stranické schůzi, kde si vyslechl vyplínění od předsedy stranického výboru. Pan Hušek se rozčílil a málem by předsedu praštil, kdyby ho kamarád nechytil za ruku.

Se svou manželkou se potkal na cestě. Prý tenkrát čekal na svou kamarádku, že ji vezme na Chlum, aby viděla, jak to tam vypadá. Ta ale dlouho nešla a tak když šla kolem další jeho známá ještě s jinou dívkou, jeich nabídku, aby šel s nimi, přijal. Ta dívka byla právě jeho budoucí manželka. Prý uměla výborně vařit a oba trávili hodně času v kuchyni. Pan Hušek míchal a krájel, paní Hušková obstarávala koření a tak. Tento koníček panu Huškovi zůstal, víří hodně a rád. Ale prý to neumí dochutit, protože když vařil s manželkou a ona solila nebo pepřila nebo do hrnce sypala ještě něco jiného, pan Hušek nědával pozor.

Jaroslav Hušek taky dělal myslivce-60 let. Ale dnešní myslivci prý už nejsou to, co to bylo kdysi.

Dnes pan Hušek bydlí v Hradci Králové. Do domečku za ním jezdí syn, vnuk i pravnučky. Jaroslav Hušek stále oddaně vaří, má plný mrazák polévek a omáček.